

ശുഭചിന്തകരാകുന്നതിന്റെ ആധാരമാണ് സ്വചിന്തനവും ശുഭ ചിന്തനവും

ഇന്ന് ബാപ്ദാദാ നാല് ഭാഗത്തുമുള്ള വിശേഷ കുട്ടികളെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സദാ സ്വചിന്തനത്തിൽ, ശുഭ ചിന്തനത്തിലിരിക്കുന്നത് കാരണം സർവ്വരുടെയും ശുഭ ചിന്തകരായിട്ടുള്ള വിശേഷ കുട്ടികൾ അരെല്ലാമാണെന്ന് നോക്കുകയായിരുന്നു. സദാ ശുഭ ചിന്തനത്തിലിരിക്കുന്നവർ സ്വതവേ ശുഭ ചിന്തകരായി തീരുന്നു. ശുഭ ചിന്തനത്തിന്റെ ആധാരമാണ്- ശുഭ ചിന്തകരാകുക എന്നത്. ആദ്യത്തെ ചുവടാണ് സ്വചിന്തനം. സ്വചിന്തനം അർത്ഥം ഞാൻ ആർ എന്ന് ബാപ്ദാദ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ സദാ സ്മൃതി സ്വരൂപത്തിൽ വയ്ക്കുക. ബാബയും ദാദായും ആരാണോ എങ്ങനെയാണോ അതേപോലെ അറിയുക തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുക, രണ്ട് പേരെയും അറിയുക തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കുക എന്നാൽ. അതേപോലെ ആരാണോ എങ്ങനെയാണോ അർത്ഥം ആദി അനാദി ശ്രേഷ്ഠമായ സ്വരൂപം, ആ രൂപത്തിലൂടെ സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുക, അതേ സ്വചിന്തനത്തിലിരിക്കുക ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് സ്വചിന്തനം. ഞാൻ ശക്തിഹീനനാണ്, പുരുഷാർത്ഥിയാണ് എന്നാൽ സഫലതാ സ്വരൂപമല്ല, മായാജീതമല്ല, ഇത് ചിന്തിക്കുന്നതും സ്വചിന്തനമല്ല കാരണം സംഗമയുഗീ പുരുഷോത്തമ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവ് അർത്ഥം ശക്തിശാലി ആത്മാവ്. ഈ ശക്തിഹീനത അഥവാ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ കുറവ് അഥവാ ശക്തിഹീനമായ പുരുഷാർത്ഥം ദേഹാഭിമാനത്തിന്റെ രചനയാണ്. സ്വ അർത്ഥം ആത്മാഭിമാനി, ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഈ കുറവുകളുടെ കാര്യത്തിന് വരാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ ഈ ദേഹാഭിമാനത്തിന്റെ രചനയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക എന്നതും സ്വചിന്തനമല്ല. സ്വചിന്തനം അർത്ഥം ഏതു പോലെ ബാബ അതേപോലെ ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവ്. അങ്ങനെ സ്വചിന്തനമുള്ളവർക്ക് ശുഭ ചിന്തനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ശുഭ ചിന്തനം അർത്ഥം ജ്ഞാന രത്നങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുക. രചയിതാവിന്റെയും രചനയുടെയും ഗുഹ്യവും രമണീകവുമായ രഹസ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക. ഒന്നുണ്ട് കേവലം ആവർത്തിക്കുക, രണ്ട് ജ്ഞാന സാഗരന്റെ അലകളിൽ ആറാടുക അർത്ഥം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഖജനാവിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ ലഹരിയിലിരുന്ന് സദാ ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ കൊണ്ട് കളിക്കുക. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഓരോ അമൂല്യമായ വാക്കുകളെ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക അർത്ഥം സ്വയത്തെ അമൂല്യ രത്നങ്ങൾ കൊണ്ട് സദാ മഹാനാക്കുക. അങ്ങനെ ജ്ഞാനത്തെ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയാണ് ശുഭ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർ. അങ്ങനെ ശുഭ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർ സ്വതവേ വ്യർത്ഥ ചിന്തനത്തിൽ നിന്നും, പരചിന്തനത്തിൽ നിന്നും അകന്നിരിക്കും. സ്വചിന്തനം, ശുഭചിന്തനം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവ് ഓരോ സെക്കന്റും തന്റെ ശുഭ ചിന്തനത്തിൽ ബിന്ധിയിലിരിക്കും, മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കുന്നതിന് സമയമോ ശ്വാസമോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല അതിനാൽ സദാ പരചിന്തനത്തിൽ നിന്നും വ്യർത്ഥ ചിന്തനത്തിൽ നിന്നും സഹജമായി സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. ബുദ്ധിയിൽ സ്ഥാനമോ സമയമോയില്ല. സമയവും ശുഭ ചിന്തനത്തിലായിരിക്കും, ബുദ്ധി സദാ ജ്ഞാനരത്നങ്ങൾ കൊണ്ട് അർത്ഥം ശുഭ സങ്കല്പങ്ങൾ കൊണ്ട് സമ്പന്നമായിരിക്കും. മറ്റൊരു സങ്കല്പം വരാനുള്ള അവസരമേയില്ല, അവരെയാണ് ശുഭ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർ എന്ന് പറയുന്നത്. ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഓരോ ശബ്ദത്തിന്റെയും രഹസ്യത്തിലേക്ക് പോകുന്നവർ. കേവലം നാദത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ മാത്രം ഇരിക്കുന്നവരല്ല. നാദം അർത്ഥം ശബ്ദത്തിന്റെ രഹസ്യത്തിലേക്ക് പോകുന്നവർ. സ്ഥൂലമായ നാദം കേൾക്കാനും വളരെ രസമല്ല, എന്നാൽ നാദത്തോടെപ്പം രഹസ്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നവർ ജ്ഞാന ഖജനാവിന്റെ രത്നങ്ങളുടെ അധികാരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. മുഴുകിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ ഒരു വിഘ്നത്തിനും വരാൻ സാധിക്കില്ല. അങ്ങനെ ശുഭ ചിന്തനം ചെയ്യുന്നവർ സ്വതവേ സർവ്വരുടെയും സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ ശുഭ ചിന്തകരായി മാറുന്നു. സ്വചിന്തനം പിന്നെ ശുഭചിന്തനം, അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾ ശുഭ ചിന്തകരായി മാറുന്നു കാരണം രാപകൽ ശുഭചിന്തനത്തിലിരിക്കുന്നവർ മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി ഒരിക്കലും അശുഭം ചിന്തിക്കില്ല, കാണില്ല. അവരുടെ നിജ സംസ്കാരം അഥവാ സ്വഭാവം ശുഭമായതിനാൽ വൃത്തി, ദുഷ്ടി സർവ്വതലവും ശുഭം കാണാനും, ചിന്തിക്കാനുമുള്ള ശീലം സ്വതവേ ആയി തീരുന്നു അതിനാൽ സർവ്വരെ പ്രതി ശുഭചിന്തകരായിരിക്കുന്നു. ഒരാത്മാവിന്റെയും ശക്തിഹീനമായ സംസ്കാരത്തെ കണ്ടു കൊണ്ടും ആ ആത്മാവിനെ പ്രതി, ഇവർ ഇങ്ങനെയാണ് എന്ന് അശുഭം അഥവാ വ്യർത്ഥം ചിന്തിക്കില്ല. എന്നാൽ ശക്തിഹീനമായ ആത്മാവിന് സദാ ഉണർപ്പിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ചിറക് നൽകി ശക്തിശാലിയാക്കി ഉയരത്തിൽ പറത്തിക്കും. സദാ ആ ആത്മാവിനെ പ്രതി ശുഭ ഭാവന, ശുഭ കാമനയിലൂടെ സഹയോഗിയാകും. ശുഭ ചിന്തകർ അർത്ഥം പ്രതീക്ഷയറ്റവരെ പ്രതീക്ഷയുള്ളവരാക്കുന്നവർ. ശുഭചിന്തനത്തിന്റെ ഖജനാവിലൂടെ ശക്തിഹീനരെ പോലും സമ്പന്നമാക്കി മുന്നോട്ടുയർത്തും. ഇവരിൽ ജ്ഞാനമില്ലല്ലോ എന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. ഇവർ ജ്ഞാനത്തിന് പാത്രമല്ല, ഇവർക്ക് ജ്ഞാനത്തിൽ മുന്നോട്ട് പോകാൻ സാധിക്കില്ല. ശുഭചിന്തകനായ ബാപ്ദാദായിലൂടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ശക്തികളുടെ ആശ്രയത്തിലൂടെ സഹ

യോഗമാകുന്ന കാല് നൽകി നടത്തിക്കുന്നതിന് നിമിത്തമായി തീരുന്നു. ശുഭചിന്തക ആത്മാവ് തന്റെ ശുഭ ചിന്തക സ്ഥിതിയിലൂടെ നിരാശരായ ആത്മാവിനെ പോലും ദിൽബുൾ മിറായിയിലൂടെ അവരെയും ആരോ ഗൃശാലിയാക്കും. ദിൽബുൾ മിറായി കഴിക്കാറില്ലേ. മറ്റുള്ളവരെയും കഴിപ്പിക്കാൻ അറിയാമല്ലോ. ശുഭചിന്ത കനായ ആത്മാവ് മറ്റുള്ളവരുടെ ബലഹീനതയെ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടും ആ ആത്മാവിന്റെ കുറവിനെ മറന്ന് തന്റെ വിശേഷതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ അവരെയും ശക്തിശാലിയാക്കുന്നു. ആരെ പ്രതിയും വെറുപ്പിന്റെ ദൃഷ്ടിയില്ല. സദാ വീണു കിടക്കുന്ന ആത്മാവിനെ പ്രതി ഉയർത്തുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാകും. കേവലം സ്വയം ശുഭചിന്തനത്തിലിരിക്കുക അഥവാ ശക്തിശാലി ആത്മാവാകുക ഇതും ഫസ്റ്റ് സ്റ്റേജല്ല. ഇവരെയും ശുഭചിന്തകരെന്നു പറയില്ല. ശുഭചിന്തകർ അർത്ഥം തന്റെ വജനാക്കളെ മനസ്സാ, വാചാ, തന്റെ ആത്മീയ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ അന്യർക്കളെ പ്രതി സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക. ശുഭചിന്തകരായ ആത്മാ കൾ നമ്പർവൺ സേവാധാരി, സത്യമായ സേവാധാരിയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ശുഭചിന്തകരായോ? സദാ വൃത്തിയും ദൃഷ്ടിയും ശുഭം. അതിനാൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ സൃഷ്ടിയും ശ്രേഷ്ഠമായി കാണപ്പെടും. സാധാ രണ രീതിയിൽ ശുഭം സംസാരിക്കു എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ ശുഭ ജന്മമുള്ളവരാണ്. ശുഭ സമയത്ത് ജന്മമെടുത്തവർ. ബ്രാഹ്മണരുടെ ജന്മ സമയം ശുഭ സമയമല്ലേ. ഭാഗ്യത്തിന്റെ ദശയും ശുഭമാണ്. സംബന്ധവും ശുഭമാണ്. സങ്കല്പം, കർമ്മം പോലും ശുഭമാണ്. അതിനാൽ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാ കൾക്ക് സാകാരത്തിൽ മാത്രമല്ല സ്വപ്നത്തിൽ പോലും അശുഭത്തിന്റെ പേരോ അടയാളമോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല - അങ്ങനെയുള്ള ശുഭചിന്തകരായ ആത്മാക്കളല്ലേ. വിശേഷിച്ചും സ്മൃതി ദിനത്തിൽ വന്നിരിക്കു ന്നു- സ്മൃതി ദിനം അർത്ഥം സമർത്ഥമായ ദിവസം. അതിനാൽ വിശേഷിച്ചും സമർത്ഥരായ ആത്മാക്ക ളല്ലേ. ബാപ്ദാദായും പറയുന്നു സദാ സമർത്ഥ ആത്മാക്കൾ സമർത്ഥ ദിനം ആഘോഷിക്കുന്നതിന് വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. സമർത്ഥനായ ബാപ്ദാദ സമർത്ഥരായ കുട്ടികളെ സദാ സ്വാഗതം ചെയ്യു ന്നു. മനസ്സിലായോ. ശരി.

സദാ സ്വചിന്തനത്തിന്റെ ആത്മീയ ലഹരിയിലിരിക്കുന്ന, ശുഭ ചിന്തനത്തിന്റെ വജനാവിലൂടെ സമ്പന്നരാ യിരിക്കുന്ന ശുഭചിന്തകരായി സർവ്വ ആത്മാക്കളെയും പറന്ന്, പറത്തിക്കുന്ന, സദാ ബാബയ്ക്ക് സമാനം ദാതാവ് വരദാതാവായി സർവ്വരെയും ശക്തിശാലിയാക്കുന്ന, അങ്ങനെ സമർത്ഥനായ ബാബയ്ക്ക് സമാനമായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്ദാദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും നമസ്തേ.

പാർട്ടികളോട്- മാതാക്കളുടെ ഗ്രൂപ്പ്

1) മാതാക്കൾ സദാ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗ്യത്തെ കണ്ട് ഹർഷിതരായിരിക്കുന്നില്ലേ. ചരണങ്ങളുടെ ദാസിയിൽ നിന്നും ശിരസ്സിലെ കിരീടമായി. ഈ സന്തോഷം സദാ ഇല്ലേ? സന്തോഷത്തിന്റെ വജനാവ് ഇടയ്ക്ക് മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ? മായ മോഷ്ടിക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥയാണ്. സദാ ധൈര്യശാലിയാ ണ്, സമർത്ഥരാണ് എങ്കിൽ മായക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല, ഒന്നു കൂടി ദാസിയാ തീരും, ശത്രു വിൽ നിന്നും സേവാധാരിയായി തീരും. അങ്ങനെ മായാജീത്തല്ലേ? ബാബയുടെ ഓർമ്മയുണ്ട് അർത്ഥം സദാ കൂട്ടുകെട്ടിലിരിക്കുന്നവരാണ്. ആത്മീയ പ്രഭാവമേറ്റിരിക്കുന്നവരാണ്. ബാബയുടെ കൂട്ടുകെട്ടിലായെ ക്കിൽ ആത്മീയ പ്രഭാവമില്ല. അതിനാൽ സർവ്വരും ബാബയുടെ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽപ്പെട്ട് നഷ്ടോ മോഹാ ആയില്ലേ? അതോ കുറച്ച് കുറച്ച് മോഹമുണ്ടോ? കുട്ടികളിലുണ്ടാകില്ല എന്നാൽ പേരക്കുട്ടികളിലാ കാം. കുട്ടികളുടെ സേവനം പൂർത്തിയായി, മറ്റുള്ളവരുടെ സേവനം ആരംഭിച്ചു. കുറയുന്നില്ല. ഒന്നിന് പിന്നാലെ അടുത്ത ലൈൻ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ബന്ധന മുക്തരായോ? മാതാക്കൾക്ക് എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രാപ്തിയുണ്ടായി? നാല് മതിലുകൾക്കുള്ളിലിരുന്നവർ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായി. ബാബ എന്നെ സ്വന്തമാക്കിയപ്പോൾ എത്ര ഭാഗ്യമുണ്ടായി എന്ന ലഹരിയില്ലേ. ഭഗവാൻ വന്ന് സ്വന്തമാക്കുക എന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗ്യം പിന്നീടൊരിക്കലും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതിനാൽ തന്റെ ഭാഗ്യത്തെ കാണുമ്പോൾ സദാ സന്തോഷമില്ലേ. ഈ വജനാവ് മായക്ക് ഒരിക്കലും മോഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കരുത്.

2) സർവ്വരും പുണ്യാത്മാക്കളായില്ലേ? ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യമാണ് മറ്റുള്ളവർക്ക് ശക്തി നൽകുക. അതി നാൽ സദാ സർവ്വാത്മാക്കളെ പ്രതി പുണ്യാത്മാവ് അർത്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വജനാവിന്റെ മഹാദാനിയാകു. അങ്ങനെ ദാനം ചെയ്യുന്നവർ എത്രത്തോളം മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നുവോ അത്രത്തോളം കോടി മടങ്ങ് വർദ്ധിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ നൽകുക അർത്ഥം എടുക്കുക എന്നതായി തീരുന്നു. അങ്ങനെ ഉത്സാഹ മുണ്ടോ? ഈ ഉത്സാഹത്തിന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ സ്വരൂപമാണ് സേവനത്തിൽ സദാ മുന്നോട്ടുയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എത്രത്തോളം ശരീരം, മനസ്സ്, ധനം സേവനത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്നുവോ അത്രയും വർത്തമാന ത്തിലും മഹാദാനി പുണ്യാത്മാവായി തീരുന്നു, ഭാവിയിലും സദാകാലത്തേക്ക് ശേഖരിക്കുന്നു. തന്റെ

സർവ്വതും സഫലമാക്കാൻ ലഭിക്കുന്ന അവസരവും ഡ്രാമയിലെ ഭാഗ്യമാണ്. അതിനാൽ ഈ സ്വർണ്ണിമ അവസരം എടുക്കുന്നവരല്ലേ. ചിന്തിച്ചിട്ട് ചെയ്തുവെങ്കിൽ സിൽവർ അവസരം, വിശാല മനസ്സോടെ ചെയ്തുവെങ്കിൽ ഗോൾഡൻ അവസരം, അതിനാൽ സർവ്വതും നമ്പർവൺ ചാൻസലറാകൂ.

ഡബിൾ വിദേശി കുട്ടികളോട്-

ബാപ്റ്റിസം ദിവസവും സ്നേഹി കുട്ടികൾക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേണാണ് നൽകുന്നത്. ബാബയ്ക്ക് കുട്ടികളോട് അത്രയും സ്നേഹമുണ്ട്, കുട്ടികൾ സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, മുഖം പോലും ചലിപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല, ബാബ അതിന്റെ റിട്ടേൺ ആദ്യമേ തന്നെ നൽകുന്നു. സംഗമയുഗത്തിൽ മുഴുവൻ കൽപത്തി ലേക്കുള്ള സ്നേഹസ്മരണകൾ നൽകുന്നു. അത്രയും സ്നേഹവും ഓർമ്മയും നൽകുന്നു, ജന്മ ജന്മാന്തരം സ്നേഹ സ്മരണയിലൂടെ സഞ്ചി നിറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാപ്റ്റിസം സ്നേഹി ആത്മാക്കളെ സദാ സഹായോഗം നൽകി മുന്നോട്ടുയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാബ നൽകിയ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വരൂപമായി മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ബാബയുടേതായി തീരും. സ്നേഹമാണ് സർവ്വരെയും ആകർഷിക്കുന്നത്. സർവ്വ കുട്ടികളുടെയും സ്നേഹം ബാബയുടേതായെത്തുന്നു. ശരി.

മൊറീഷ്യസ് പാർട്ടിയോട്- സർവ്വതും ഭാഗ്യ നക്ഷത്രങ്ങളല്ലേ? എത്രയോ ഭാഗ്യം പ്രാപ്തമാക്കി. ഇത്രയും വലിയ ഭാഗ്യം മറ്റൊന്നും തന്നെയുണ്ടാകില്ല കാരണം ഭാഗ്യവിദാതാവായ ബാബ തന്നെ നിങ്ങളുടേതായി. ബാബയുടെ കുട്ടികളായി തീർന്നു. ഭാഗ്യവിദാതാവ് തന്റേതായപ്പോൾ ഇതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാഗ്യമെന്താണുണ്ടാകും. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യശാലി തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായി. സർവ്വരെയും ഭാഗ്യവാനാക്കുന്നവരാണ് കാരണം ആർക്കെങ്കിലും നല്ല സാധനം കിട്ടുമ്പോൾ അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഓർമ്മയില്ലാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തത് പോലെ സേവനമില്ലാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഓരോ കുട്ടിയും അനേകരുടെ ദീപം തെളിയിച്ച് ദീപാവലി ആഘോഷിക്കുന്നവരാണ്. ദീപാവലി രാജ്യ തിലകത്തിന്റെ സ്മരണയാണ്. അതിനാൽ ദീപാവലി ആഘോഷിക്കുന്നവർക്ക് രാജ്യ തിലകം ലഭിക്കുന്നു. സേവനം ചെയ്യുക അർത്ഥം രാജ്യ തിലകധാരിയാകുക. സേവനത്തിന്റെ ഉണർപ്പിലും ഉത്സാഹത്തിലുമിരിക്കുന്നവർക്ക് മറ്റുള്ളവർക്കും ഉണർപ്പിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ചിറക് നൽകാൻ സാധിക്കും.

ചോദ്യം- ഏതൊരു മുഖ്യമായ ധാരണയുടെ ആധാരത്തിലൂടെ സിദ്ധിയെ സഹജമായി പ്രാപ്തമാക്കാൻ സാധിക്കും?

ഉത്തരം- സ്വയത്തെ വിനയം, നമ്രതയുള്ളവരാക്കുക, ഓരോ കാര്യത്തിലും സ്വയത്തെ ഗുണഗ്രാഹിയാക്കുക എങ്കിൽ സഹജമായി സിദ്ധി പ്രാപ്തമാകും. സ്വയത്തെ തെളിയിക്കുന്നവർ വാശി പിടിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അവർ ഒരിക്കലും പ്രസിദ്ധരാകില്ല. വാശിയുള്ളവർക്ക് ഒരിക്കലും സിദ്ധിയെ പ്രാപ്തമാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അവർ പ്രസിദ്ധമാകുന്നതിന് പകരം കൂടുതൽ അകലുന്നു.

ചോദ്യം- വിശ്വത്തിന്റെ അഥവാ ഈശ്വരീയ പരിവാരത്തിന്റെ പ്രശംസയ്ക്ക് എപ്പോഴാണ് അവകാശിയാകുന്നത്?

ഉത്തരം- സ്വയത്തെ പ്രതി അഥവാ മറ്റുള്ളവരെ പ്രതിയുള്ള സർവ്വ ചോദ്യങ്ങളും സമാപ്തമാകുമ്പോൾ. സ്വയം മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ചെറുതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, സ്വയത്തെ അധികാരിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും ചെയ്യുന്നതിലും രണ്ടിലും അവകാശികളാകുക എങ്കിൽ വിശ്വത്തിന്റെ അഥവാ ഈശ്വരീയ പരിവാരത്തിന്റെ പ്രശംസയ്ക്ക് യോഗ്യരാകും. ഏതൊരു കാര്യവും യാചിക്കുന്നവരാകരുത്, ദാതാവാകൂ. ശരി, ഓം ശാന്തി.

വരദാനം- ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് സേവനത്തിൽ സന്തുഷ്ടതയുടെ വിശേഷതയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന സഫലതാ മുർത്തായി ഭവിക്കട്ടെ.

ഏതൊരു സേവനം ചെയ്യുമ്പോഴും, ഏതെങ്കിലും ജീജ്ഞാസു വന്നാലും വന്നില്ലെങ്കിലും, സ്വയത്തോട് സന്തുഷ്ടരായിരിക്കൂ. നിശ്ചയം വയ്ക്കുക- ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണെങ്കിൽ സന്ദേശം നൽകിയത് തീർച്ചയായും പ്രയോജനം ചെയ്യും, ഇതിൽ ഉദാസീനരാകരുത്. വിദ്യാർത്ഥികൾ വർദ്ധിച്ചില്ലായെങ്കിലും സാരമില്ല, നിങ്ങളുടെ കണക്കിൽ ശേഖരണമുണ്ടായി അവർക്ക് സന്ദേശവും ലഭിച്ചു. സ്വയത്തോട് സന്തുഷ്ടരാണെങ്കിൽ ചിലവ് ചെയ്തത് സഫലമായി. ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് കാര്യം ചെയ്തു, അതിനാൽ ശ്രീമത്തനുസരിക്കുന്നതും സഫലതാമുർത്തിയാകുക എന്നതാണ്.

സ്റ്റോഗൻ- അസമർത്ഥരായ ആത്മാക്കൾക്ക് ശക്തി നൽകുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ ആശീർവാദം ലഭിക്കും.